

แนะนำเมืองเว้ มรดกทางด้านวัฒนธรรม

เว้เป็นหัวเมืองสำคัญทางภาคกลางของประเทศเวียดนามและเคยเป็นนครหลวงของเวียดนามในสมัยราชวงศ์เตย เซิน และกษัตริย์วงศ์ตระกูล เหงียน ทั้งหมด 13 องค์ที่สืบต่อกันมาภายในช่วงเวลาจนถึง 400 ปี นับตั้งแต่ ค.ศ 1558 - 1945 ปัจจุบัน แหล่งโบราณสถานซึ่งเป็นพระราชวังก็ยังได้เก็บรักษาไว้เหมือนเดิมเกือบทุกประการ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมทั้งที่เป็นวัตถุและไม่ใช่วัตถุที่มีคุณค่ามากมายซึ่งแสดงถึงภูมิปัญญาและชีวิตจิตใจอันงดงามของชาวเวียดนาม ภายในช่วงเวลายาวนานหลายศตวรรษ ภูมิปัญญาของชาวเวียดนามทั่วประเทศ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองมารวมตัวกันในนครแห่งนี้เพื่อเสริมสร้างให้กับวัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยเอกลักษณ์ของชาวเวียดนามได้สมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงเมืองเว้ เราก็มักจะนึกถึงพระราชวังที่หรูหรา วัดวาอารามที่เก่าแก่และสุสานของพระมหากษัตริย์ พร้อมกับแหล่งโบราณสถานและสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงามมากมายที่สวรรค์ได้ประทานให้แก่เมืองเว้

ประวัติศาสตร์ได้จารึกไว้ว่า เมื่อตอนต้นศตวรรษที่ 14 กษัตริย์จัมปาได้ยกสองเมืองในพื้นที่ใกล้เคียงให้กับราชวงศ์ เจิน ของเวียดนามเพื่อเป็นพันธมิตรในการขอแต่งงานกับเจ้าหญิง เจิน เหวียน เจิน โดยบรรดาเจ้าเมืองเหวียนในช่วงศตวรรษ 16 - 18 ราชวงศ์ เตย เซิน ตอนปลายศตวรรษที่ 18 และกษัตริย์วงศ์ตระกูลเหวียน 13 องค์ ตั้งแต่ ค.ศ 1802 - 1945 ได้ทำการบูรณะ รักษาและก่อสร้างโบราณสถานแห่งนี้ขึ้นมาจนกลายเป็นมรดกทางด้านวัฒนธรรมที่ล้ำค่า ซึ่งองค์การ UNESCO ได้จารึก

ไว้ในบัญชีรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรมของโลก โดยสถานที่ที่โดดเด่นที่สุด คือ แหล่งโบราณสถาน พระราชวังเว้ว ซึ่งสามารถนำมาเทียบเคียงกับแหล่งโบราณสถานหลายแห่งซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของโลกที่มีอายุยาวนานนับพันปีก็ได้

พระราชวังเว้ว อยู่ใจกลางเมืองเว้ว ทางฝั่งเหนือของแม่น้ำหอม (โซงเอื่อง) ที่คดเคี้ยวหลังไหลจากทิศตะวันตกไปยังทางทิศตะวันออก พระราชวังเว้วซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนอำนาจสูงสุดของราชวงศ์เหิงยั้นก็ยังคงอยู่ โดยโบราณสถานแห่งนี้ประกอบด้วยสามสำนักใหญ่หันหน้าเข้าหากันบนแกนตั้งจากทางทิศเหนือลงไปยังทางทิศใต้ การออกแบบพระราชวังเป็นตัวอย่างของการผสมผสานสถาปัตยกรรมของตะวันออกและตะวันตกอย่างกลมกลืนและได้ตั้งในพื้นที่ที่มีทิวทัศน์สวยงาม โดยมีสัญลักษณ์ทางธรรมชาติ ซึ่งชาวเวียดนามถือว่าเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่สำคัญของพระราชวัง เช่น แม่น้ำหอม ภูเขาจือบิ่นห์ เกาะลอยยาเวียน เกาะลอยโบกแทน เป็นต้น ซึ่งเมื่อมองดูไกลๆ จะเห็นว่า สถาปัตยกรรมต่าง ๆ ผสมผสานเข้ากับธรรมชาติได้อย่างกลมกลืนอย่างมหัศจรรย์จนลืมนึกไปว่าสถาปัตยกรรมแห่งนี้ได้สร้างขึ้นด้วยฝีมือของมนุษย์

หว่าง แถ่ง (Hoang Thanh) หรือพระราชวังถูกจำกัดด้วยกำแพงล้อมรอบเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีความยาว 600 เมตร และมีประตูเข้าออกทั้งสี่ด้าน โดยเด่นที่สุดในพระราชวัง คือ ประตูม้า (เกาะ โมน) ซึ่งเป็นเขตพื้นที่ดำเนินธุรการของราชวงศ์ เหิงยั้นและเป็นสัญลักษณ์ของกรุงเก่าแห่งนี้ ภายในพระราชวังมีเขตต้องห้าม ซึ่งเป็นเขตที่ประทับของราชวงศ์

ตลอดพระราชวังมีการปูพื้นด้วยแผ่นหิน เส้นทางที่สำคัญที่สุดเริ่มต้นที่แม่น้ำหอม ข้าง ๆ สองฝั่งทางเดินมีสถาปัตยกรรมที่สำคัญของพระราชวังเว้วหลายร้อยแห่ง ได้จัดวางบนพื้นที่ที่มีทิวทัศน์ทางธรรมชาติที่งดงาม อย่างเหมาะสมกลมกลืน สร้างความรู้สึกผ่อนคลาย ให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชม

ไปไกลออกไปยังทางทิศตะวันตกของพระราชวัง บริเวณแม่น้ำหอมทั้งสองฝั่งเป็นสุสานของกษัตริย์องค์ต่าง ๆ ของวงศ์ตระกูลเหิงยีน ซึ่งถือได้ว่าเป็นสถานที่ที่มีธรรมชาติและสถาปัตยกรรมที่สวยงาม สุสานของกษัตริย์องค์ต่าง ๆ เปรียบเสมือนสวนสวรรค์ได้สร้างขึ้นมาเพื่อให้กษัตริย์องค์ต่าง ๆ ใช้พักผ่อนหย่อนใจ เมื่อยังมีชีวิตอยู่และหลังจากที่ได้สวรรคตไปแล้ว ก็จะกลายเป็นสุสานของตน สุสานแต่ละแห่งมีความหมายดังเช่นนั้น สถาปัตยกรรมที่นี้จึงมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป โดยสุสานของกษัตริย์แต่ละองค์สามารถบ่งบอกถึงชีวิตและลักษณะนิสัยของกษัตริย์องค์นั้น ๆ

นอกจากพระราชวัง - สุสานที่ที่สวยงามและหรูหราแล้ว เว้วก็ยังมีสถาปัตยกรรมหลายร้อยแห่งที่โดดเด่นทางด้านรูปลักษณ์และผูกพันกับระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ซึ่งทิวทัศน์ในเมืองนี้ ถือได้ว่าเป็นเอกอุของการผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรม พื้นที่และบรรยากาศ โดยด้านนอกของพระราชวังมีประตูด่านป้องกันข้าศึกทั้งสิ้นสี่ด้านอย่างมั่นคง แต่นักท่องเที่ยวจะไม่ค่อยได้สังเกตถึงลักษณะยุทธวิธีทางการทหารของเมืองหลวงแห่งนี้ อันเนื่องมาจากถูกดึงดูดใจด้วยความสวยงามและความยอดเยี่ยมทางด้านสถาปัตยกรรม

เมืองเว้วยังมีของที่ขึ้นชื่ออีกสิ่ง คือ ลักษณะของบ้านสวนและมีบ้านสวนที่มีชื่อเสียงโด่งดังอยู่หลายหลัง เช่น ก๊อเวียน ทือกวาง เจื่องนิง ฯลฯ ลักษณะบ้านสวนในนครแห่งนี้มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองแตกต่างกันออกไปและได้แพร่หลายไปยังหลายพื้นที่ในประเทศเวียดนามอีกด้วย บ้านสวนแต่ละหลังเปรียบเสมือนกับภาพของกรุงเก่าที่ได้ย่อขนาดลงมา โดยบรรยากาศที่แสนโรแมนติกของที่นี่ได้ดึงดูดนักวิหลายคนมาแต่งบทกวี คิมคำกับบรรยากาศ หรือนั่งฟังทำนองเพลงของชาวพื้นเมือง

ในระยะเวลาจนถึง 150 ปี ที่เว้วได้เป็นเมืองหลวงของประเทศภายใต้ระบบการปกครองที่ใช้ลัทธิขงจื้อเป็นมาตรฐานและเป็นเมืองแห่งพุทธศาสนา นอกจากพระราชวังที่สวยงามแล้ว เว้วก็ยังมีวัดวาอารามที่เก่าแก่หลายร้อยปีและมีชื่อเสียงตั้งอยู่กลางป่าเขามากมายหลายแห่ง ตามที่ นาย Amadou Mahtar M'bow อดีตผู้จัดการ UNESCO ได้กล่าวในงานรณรงค์เพื่ออนุรักษ์ บำรุงและรักษามรดกทางวัฒนธรรมเว้วว่า “เมืองเว้วไม่เพียงแต่เป็นสถานที่ที่มีความสวยงามทางด้านสถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นศูนย์กลางทางด้านวัฒนธรรมที่หลากหลาย เป็นเมืองที่มีพุทธศาสนาและลัทธิขงจื้อ ได้ซึมซับเข้าไป

ในจิตใจของประชาชนผสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่นจึงสร้างแนวความคิดทางด้านศาสนา ลัทธิและ
ลัทธิธรรมที่มีความแตกต่างออกไปกับที่อื่นขึ้นมา”

เนื่องจากเคยเป็นเมืองหลวง เว้จึงเป็นเมืองหนึ่งที่มีการพัฒนา ความหลากหลายและความเป็น
ตนเองทางด้านพิธีกรรม ซึ่งในแต่ละพิธีกรรมก็จะมีคนตรีเข้ามาประกอบเป็นปัจจัยสำคัญของพิธีกรรม
นั้น ในพระราชวังมีเพลงที่ใช้ในพิธีกรรมต่าง ๆ ของชนชั้นกษัตริย์ ขุนนาง โดยคนตรีที่ใช้เพื่อ
ความบันเทิงของประชาชนทั่วไปก็มีอยู่หลายรูปแบบและมีความโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรมของ
ท้องถิ่น ที่เรียบง่าย ไม่ผสมผสานซึ่งถือได้ว่าเป็นอาหารเลี้ยงชีวิตจิตใจของชาวพื้นเมือง ปัจจุบันการที่
ได้รับฟังดนตรีทำนองเว้ก็กลายเป็นสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมเมืองเว้
ฝ่ายผู้บริหารส่วนจังหวัดกำลังพยายามเพื่อที่จะทำนุบำรุง รักษาศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมา
โดยคนโบราณให้คงอยู่อย่างต่อเนื่อง

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ศูนย์วัฒนธรรมของเมืองเว้ได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
และบรรดาผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการหลายคน ยื่นเอกสารไปยังองค์การ UNESCO เพื่อขอการรับรองให้
ดนตรีพระราชวังของเว้เป็นมรดกทางด้านวัฒนธรรม

ปัจจุบันเว้กลายเป็นเมือง Festival ของประเทศเวียดนามและทุก ๆ สองปี ประชาชนในเมือง
เว้จะจัดงานงาน Festival เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวเวียดนามและชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวใน
เมืองนี้ ในความคิดของชาวเวียดนาม เว้กลายเป็นเมือง Festival เป็นเรื่องที่น่าพอใจแล้ว เนื่องจากว่า
เว้เป็นเมืองหนึ่งที่ยังรักษารูปทรงของกรุงเก่าเมื่อหลายร้อยปีที่แล้วเอาไว้ได้ พร้อมกับพิธีกรรม ดนตรี
ที่โดดเด่นรวมทั้งอาหารการกินและประเพณีที่หลากหลาย

ด้วยมรดกทางด้านวัฒนธรรมและมรดกทางด้านจิตใจที่มีคุณค่าอันยิ่งใหญ่สำหรับชาติบ้านเมืองและชาวเวียดนามทั่วประเทศ เวี๊วถือได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ทางด้านวัฒนธรรมของเวียดนามและของโลก โดยเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 1993 แหล่งโบราณสถานพระราชวังเวี๊วได้รับการรับรองจากองค์การ UNESCO ให้เป็นมรดกทางด้านวัฒนธรรมของโลก และในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2003 UNESCO ก็ได้นำบันทึกดนตรีพระราชวังเวี๊วลงในบัญชีรายชื่อมรดกทางด้านวัฒนธรรม สำหรับโครงการอนุรักษ์ที่ยิ่งใหญ่ตามมาตรฐานสากล เวี๊วจึงเป็นความภาคภูมิใจของชาวเวียดนามทั้งปวงที่กำลังได้รับการบำรุงรักษาไว้อย่างดี เพื่อให้ชาวโลกได้ชื่นชม

จากเว็บไซต์: <http://www.hueworldheritage.org.vn>

โต๊ะข่าวเวียดนาม ศูนย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

www.isc-gspa.org
